

Paulasaaret - ELYn uusi nimikkolähettiperhe

Monet tuntevat Mari ja Seppo Paulasaaren Japanin-lähetteinä. Nyt heillä on työkutsu ja viisumi uuteen maahan, Israeliin Suomen Lähetysseuran kautta.

ELYn taholla on pohdittu Paulasaaren perheen tukemista Japanissa, mutta se ei ole onnistunut. Sen sijaan yhteistyö Salon Seurakunnan kanssa tarjosi uuden tilaisuuden. Nyt Salo on solmimassa Mari ja Seppo Paulasaaren työn tukemisesta nimikkosopimuksen ELYn kanssa. Kannatus ohjataan ELYn kautta Suomen Lähetysseuralle, jonka kanssa ELY puolestaan tekee sopimuksen.

Rukoilemme nimikkolähettillemme Jumalan johdatusta monien asioiden keskellä tässä muutosvaiheessa.

Annikki Erelä

Paulasaaret siirtyivät haikeina Japanin työstä Israeliin

Seppo tarttuu kitaraansa ja johtaa Salon seurakunnan lähetyshavilassa, Kaffemukissa, tutun hepreankielisen rauhantoivotuksen ”Hevenu shalom alehem!” Muutaman päivän kuluttua hän on perheineen lähdössä Israeliin. Työpaikka ja perheen asunto on Suomen Lähetysseuran perintekäs työkeskus Shalhevetja – Herran liekki – Jerusalemin Vanhan kaupungin tuntumassa.

Seppo ja Mari Paulasaari ovat nelilapsiseksi kasvaneen perheensä kanssa olleet salolaisten nimikkolähettejä vuodesta 1998 alkaen. Välillä 2003-2005 perhe oli Suomessa, kun Seppo opiskeli teologiaa

ja sai pappisvihkimyksen. Japanin evankelisluterilaisessa kirkossa on suuri pula papeista.

Nyt japaninkieliset laulut, kuten Kaffemukissa kuultu *Kirisuto no heiwa - Kristuksen rauha*, ovat vaihtumassa hepreankielisiin, sillä Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ei myöntänyt Paulasaarille enää uutta työkautta. Fukuoka Nishin seurakunta jää nyt pääsääntöisesti maallikoiden toimittamien jumalanpalvelusten varaan.

- Jumalan armosta seurakunta on vahvistunut ja voimistunut viime vuosina. Vielä viime metreillä eräs ei-kristitty rouva ilmoitti haluavansa kasteelle. Kasteopetuksen jälkeen hänet otettiin Jumalan lapseksi ja seurakunnan yhteyteen lähtömessussamme 24.6., Seppo Paulasaari kertoo viimeisessä lähettikirjeessään.

Mari ja Seppo siirtyvät haikeina Japanin työstä Israeliin ja pitävät tärkeänä sitä, ettei japanilaisia unohdeta. Kristittyjä on edelleen vain noin prosentti väestöstä ja Suomen evankelisluterilaisen kirkon tekemää lähetystyötä tarvitaan. Pappeja, jotka ovat ainoita työntekijöitä, ei riitä läheskään kaikkiin seurakuntiin. Niinpä ”peruslähetystyölle” onkin heidän kokemuksensa mukaan tarvetta. Itse he pitävät japaninkielen taitoa ja yhteyksiä yllä internetin Skype -palvelun välityksellä.

- Jos vielä joskus lähetysten Herra avaisi meille oven rakkaaseen Japaniin, Roosaa ja Tuulin syntymämaahan, Paulasaaret haikeina toteavat.

”Vahva tahto lähteä”

Mari ja Seppo Paulasaari tutustuivat aikoinaan toisiinsa opiskellessaan Helsingin evankelisessa opistossa. He vaihtoivat kihlasormuksia opiston kappelissa ja samalla lupasivat olla avoimia lähetystyöhön lähtemiselle. ”Ei selvää suuntaa, mutta vahva tahto lähteä” oli heidän silloinen visionsa. Kymmenen vuoden kuluttua asia tuli ajankohtaiseksi ja nuorisotyöntekijänä toimivan pariskunnan vaihtoehtoiksi nousivat lopulta Suomen Lähetysseuran työ Jordaniassa ja Pyhällä maalla tai Sleyin Japanin-työ.

- Valitsimme Japanin, koska sinne oli vähiten halukkaita vaikean kielen takia, Mari Paulasaari kertoo.

Japanin ovien sulkeuduttua Seppo ja Mari alkoivat viime keväänä etsiä itselleen työtä ja lapsille kouluja ensisijaisesti Suomesta. He laittoivat hakemuksensa myös Suomen Lähetysseuraan, jolla oli useita tehtäviä haussa Jerusalemin Shalhevetjav-keskuksessa. Lopputulos oli, että sosionomi-diakoni Mari Paulasaari valittiin keskuksen toiminnanjohtajaksi ja Seppo Paulasaari isännän/papin virkaan.

Shalhevetjav-keskuksessa kokoontuu useita erikielisiä seurakuntia ja siihen liittyy myös vastaanottokeskus, josta esimerkiksi ahdinkoon joutuneet vierastyöläiset voivat hakea apua.

Keskus pystyy majoittamaan myös vierailevia, enintään 30 hengen ryhmiä. Yksityiset ihmiset voivat sopimuksen mukaan tulla vapaaehtoisiksi ahkeroimaan keittiössä tai puutarhassa ja maksaa siten oleskelustaan. Hakeutuminen tällaiseen työhön tapahtuu Suomen Lähetysseuran kautta.

- Aloitamme työn heti saavuttuamme englanti työkielenä. Hepreaa ja myöhemmin myös arabiaa, opiskelemme työn ohella, Paulasaaret kertovat.

Uskollisia tukijoita

Perheen lapset Pyry (17), Liina (16), Roosa (11) ja Tuuli (10) seuraavat vanhempiaan Israeliin. Pyry suoritti ylioppilastutkinnon jo Japanissa, tytöt puolestaan jatkavat opiskelua Jerusalemin kansainvälisessä anglikaanisessa koulussa.

Koska tieto viisumista saatiin vasta syyskuussa, Paulasaaren lapset aloittivat koulun Suomessa ja vaihdos kansainväliseen kouluun tapahtuu sekin lukuvuoden jo alettua.

Lasten sopeutuminen ja kavereiden löytyminen onkin vanhempien mielessä päällimmäisenä, kun kysytään esirukousaiheita.

- Toinen on turvallisuus. Japanissa piti varautua maanjäristyksiin ja tsunameihin, mutta yhteiskunta oli vakaa. Lähi-Idässä eletään monenlaisten yhteiskunnallisten ja sotilaallisten jännitteiden keskellä.

Viime vuosi on ollut Paulasaaren perheelle muutoksen ja myllerrysten aikaa. Mistä olette saaneet voimaa?

- Tärkeä voimavara on ollut tukijoiden, esirukoilijoiden ja nimikkoseurakuntien pysyvyys.

Tarja Laurila

Salon seurakunnan lähetyspastori

Mari ja Seppo Paulasaaren yhteystiedot:

25 Shivtei Israel, P.O. Box 584, Jerusalem 91004"

etunimi.sukunimi@felm.org

Lähetystyössä Mari ja Seppo Paulasaari antavat käyttöön myös musikaaliset lahjansa.